

אמר רבי יהודה זכאיין איבון ישראאל דקודשא בריך הנוא בטיר לון בעלמא דין ובעלמא דעת. דכתיב,
(ישעה ס) ועמדו כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ. ברוך יי' לעולם אמן ואמן. (ע"ב פרשת וישלח)

פרשת ווישב יעקב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ בגען. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים ל) רבות רעות צדיק ומפלום יצילנו יי'. תא חי, כמה מקטרגין אית ליה לבר נש מיומא קודשא בריך הוא יהב ביה בשמתא (ד"א ל"ג לבר נש) (לאתקיימא) בהאי עולם. דכיוון דנפיק בר נש לאוירא דעלמא, מיד אונדמן לאשתתפא בחדיה יציר הרע כמה דאטמר. דכתיב, (בראשית ד) לפתח חטא רובץ וגוו. וכדין אשחתה בחדיה יציר הרע.

ותא חי, דהכי הוא, דהא בעיר מיומא דאתילידו, כלחו בטרוי גרמייהו, וערקין מן גו נורא, ומן כל אחרין בישין. ובר נש, מיד אתי לארמא גרמייה גו נורא, בגין דיציר הרע שארי בגויה, ומיד אסטי ליה לארא בישא.

ואוקימנא דכתיב, (קהלת ד) טוב ילד מספן וחכם ממלך וקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד. טוב

אמר רבי יהודה זכאיין איבון ישראאל דקודשא בריך הנוא בטיר לון בעלמא דין ובעלמא דעת. דכתיב,
(ישעה ס) ועמדו כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ. ברוך יי' לעולם אמן ואמן. (ע"ב פרשת וישלח)

פרשת ווישב יעקב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ בגען. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים ל) רבות רעות צדיק ומפלום יצילנו יי'. תא חי, כמה מקטרגין אית ליה לבר נש מיומא קודשא בריך הוא יהב ביה בשמתא (ד"א ל"ג לבר נש) (לאתקיימא) בהאי עולם. דכיוון דנפיק בר נש לאוירא דעלמא, מיד אונדמן לאשתתפא בחדיה יציר הרע כמה דאטמר. דכתיב, (בראשית ד) לפתח חטא רובץ וגוו. וכדין אשחתה בחדיה יציר הרע.

ותא חי, דהכי הוא, דהא בעיר מיומא דאתילידו, כלחו בטרוי גרמייהו, וערקין מן גו נורא, ומן כל אחרין בישין. ובר נש, מיד אתי לארמא גרמייה גו נורא, בגין דיציר הרע שארי בגויה, ומיד אסטי ליה לארא בישא.

ואוקימנא דכתיב, (קהלת ד) טוב ילד מספן וחכם ממלך וקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד. טוב

ילך, דא הוא יציר טוב דהוא ילך מיוםין זעירין עמיה דבר בש, דהא מתלייסר שניין ואילך (עטמייה) במא דאטמר. מלך זקן וכסיל. מלך, דא הוא יציר הרע דאייה אكري מלך ושליט בעלמא על בני נשא. זקן וכסיל, דאייה זקן ודא, במא דאיוקמות, דבד אתיליד בר נש ונפיך לאוירא בעלמא איהו (דף קעט ע"ב) אוזדמן עמיה דבר נש. ועל דא איהו מלך זקן וכסיל. אשר לא ידע להזהר עוד, להזהיר לא בתיב, אלא להזהר, בגין דאייה כסיל. ועליה אמר שלמה עליו השלום (קהלת ב) ותפסיל בחשך הולך. דהא מסוסיתא דחשך קא אתיא ולית ליה נהורא לעלמין.

רבי שמעון אמר, תא חזוי, בתיב טוב ילך מסכון וחכם. מאן ילך מסכון, הא אויקמות ואטמר דאייה יציר טוב. אבל טוב ילך, הדא הוא דכתיב, (תהלים ל) נער חייתי גם זקנת. ודא הוא נער דאייה ילך מסכון דלית ליה مجرミיה כלום. ואמאי אكري נער, בגין דאית ליה חדתו דסיתרא דמתחדשא תDIR, ותDIR איהו ילך מסכון במא דאמאן. וחכם, בגין דחכמה שרייא ביה.

מלך זקן, דא הוא יציר הרע במא דאטמר. דהא מן יומא דהוה לא נפק ממסאבותיה לעלמין, ואיהו כסיל. דכל ארחו אינון לארח בישא, ואזיל וסטי לבני

בשא ולא ידע לאזדהרא. ואיהו אתי עם בר נש בתסוקופין בגין לאסתאה לון מארכ טבא לארכ בישא. תא חזי, על דא אקדים עם בר נש ביומא דאתיליד בגין דיבריםין ליה. דהא פד אתי יציר טוב לא יכול בר נש למלה מנא ליה ודמי עלייה פמטולא. בגונא דא תביןן, מאן הוא רשות ערומים, דא הוא מאן דאקדים לאבענא מלאי לקמי דיבנא עד לא ייתי חבריה מארי דדיןא. כמה דאת אמר, (משל י) צדיק הראשון ביריבו וגוו.

בגונא דא (הוא נ'א האי) רשות ערומים, כמה דאת אמר, (בראשית ג) והנחש היה ערום. והוא אקדים ושרי עמיה דבר נש עד לא ייתי חבריה לאשרה עלייה. בגין דאייה אקדים זהא אטעין טענתיה עמיה, פד אתי חבריה דאייה יציר הטוב, אבאиш ליה לבר נש בהדייה ולא יכול לזקפא רישיה, פאילו אטעין על כתפייה כל מטולין דעלמא. בגין ההו רשות ערומים דאקדים עמיה. ועל דא אמר שלמה (קהלת ט) וחכמת המ██ן בזינה ודבריו אינם בשמעים, בגין דהא אקדים אחרא.

ועל דא כל דיני דקביל מבר נש מלחה עד לא ייתי חבריה, פאילו מקבל עלייה טעווא אחרא למלה מנותא. אלא (משל י) ובא רעהו וחקרו, ודא הוא

ארח דבר נש זפאה, דהא בר נש זפאה דא הויא, דלא
הימין לההוא רשות ערום דיוצר הרע, עד דייתיבי חבריה
דאיהו יוצר טוב. ובגין דא בני נשא אינון כשלין לעלמא
דאתה.

אבל ההוא זפאה דאייה דחיל לעמאריה, כמה בישין
סביל בהאי עלמא בגין דלא יהימין ולא ישתחף
בההוא יציר הרע. וקודשא בריך הוא ישזיב ליה מכהו,
הדא הוא דכתיב, (תהלים כ) רבות רעות צדיק ומכלם
יצילנו יי'. רבות רעות לצדיק לא כתיב, אלא צדיק.
בגין קודשא בריך הוא אתרעי ביה. ובגין כד קודשא
בריך הוא אתרעי בההוא בר נש ושב ליה מפלא בהאי
עלמא ובעלמא דאתה, זפאה חילקייה.

תא חזי, כמה בישין עברו עלייה דיעקב, בגין דלא
יתדבק בההוא יציר הרע ויתרחק מחולקיה. ובגין
כד סビル כמה עונשין כמה בישין ולא שקייט. פתח
ואמר, (איוב ג) לא שלותי ולא שקטתי ולא בחתי ויבא רגע.
תא חזי, כמה בישין סבלין צדיקיא בהאי עלמא. בישין
על בישין, באין על באין. בגין למוצי לון לעלמא
דאתה.

יעקב כמה סビル בישין על בישין תדר, כמה דאת
אמר לא שלותי, בביתא דלבן, ולא ייכילנא

לֹא שָׂתֹּוּבָא מִגִּיה. וְלֹא שְׁקַטְתִּי, מֵעַשׂו. מַהְוָא צַעֲרָא
דַּצְעָר לִי הַהוּא מִמְּבָא דִילִיה, וְלֹבֶתֶר דְחִילָו דַעַשׂו. וְלֹא
בְּחִתִּי, מִן דִיבָה וּמִן שְׁכָם.

וַיָּבֹא רָגֹז, דָא רְוָגֹזָא וּרְבָבוֹבִיא דִיּוֹסָף דָאִיחָו קְשִׁיא
מִפְּלָהָה, מְגוּ רְחִימָותָא דִיעָקָב לְגַבִּי דִיּוֹסָף דָאִיחָו
רוֹזָא דְבָרִית, עַל בְּמִצְרָים. בָגִין דְלִבְתָר פְתִיב, (שמות ו)
וְאַזְכֵר אֵת בְּרִיתִי, לֹא שְׂתַפְחָא שְׂכִינָתָא (נ"א שְׁמָשׁ) תִּמְנָן
בְּחִדְיה.

וַיִּשְׁבֶּן יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִגּוֹרֵי אָבִיו בָּאָרֶץ בְּנָעָן, (דף קפ ע"א) רַבִּי
יְוֹסֵי פְתָח, (ישעה נז) הַצְדִיק אָבֵד וְאֵין אִישׁ שָׁם עַל
לֵב וְאַנְשֵׁי חֶסֶד נָאָסְפִים בְּאֵין מִבֵּין כִּי מִפְנֵי הַרְעָה נָאָסַפֵּ
הַצְדִיק. הַצְדִיק אָבֵד, בְּזָמָנָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָשְׁגָח
בְּעַלְמָא וְלֹא הוּי עַלְמָא כְּדָקָא יָאָות, וְאַזְדָמָן דִיבָא
לְשָׁרִירִיא עַל עַלְמָא. כְּדַיִן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיל וְזָפָה
דָאָשְׂתַפְחָה בִּינִיהָ, בָגִין דִישְׁרִי דִיבָא עַל פְלָהָו אַחֲרָבִין,
וְלֹא יִשְׂתַפְחָה מֵאָן דִיגִין עַלְיִיהָ.

דָהָא כָל זָמָנָא דְזָפָה שָׁאָרִי בְּעַלְמָא, דִיבָא לֹא יִכְלֵל
לְשָׁלְטָה עַל עַלְמָא. מְנֻלָן מִמְשָׁה, דְכִתִיב, (תהילים
קו) וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לְוַלִי מִשָּׁה בְּחִירָו עַמְד בְּפַרְצָן לְפָנָיו
וְגֹו. וּבָגִין בְךָ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיל לְזָפָה מִבִּינִיהָ
וְסָלִיק לִיהְ מְעַלְמָא, וְכַדִין אַתְפָרָע וְגַבִּי דִילִיה. סָופִיה

דָּקְרָא, כִּי מִפְנֵי הַרְעָה גַּאֲסָף הַצְדִיק. עַד דְלָא יִתְיַיַּה רַעַה לְשַׁלְטָה עַל עַלְמָא גַּאֲסָף הַצְדִיק. (ד"א כִּי מִפְנֵי הַרְעָה גַּאֲסָף עַד לֹא יִשְׁלֹוט הַרְעָה בְּעַלְמָא) דָבָר אַחֲרָכִי מִפְנֵי הַרְעָה, דָא יִצְרֶר הַרְעָה.

תָא חֹזֵי, יַעֲקֹב שְׁלִימֹו דָאַבָּהוּ תֹהַ וְאַיְהוּ קָאִים לְקִיִּמָא בְגִלוּתָא. אֲבָל מַגּוֹ דָאַיְהוּ צְדִיק אַתְעַכְבָ דִינָא דָלָא שְׁלָטָא בְּעַלְמָא. דָהָא כָל יוֹמִי דִיַּעֲקֹב לֹא שָׁרָא דִינָא עַל עַלְמָא, וּכְפָנָא אַתְבָּטָלָה.

וְאוֹפֵן הַכִּי בְּיוֹמֹי דִיּוֹסָף דָאַיְהוּ דִיְקָנָא דָאַבּוֹ (בַּיּוֹן דָאַיְהוּ מִתְּמִיד). לֹא שָׁרָא גִלוּתָא (דִינָא עַל עַלְמָא). בְגִין דָאַיְהוּ אֲגִינַע עַלְיָהוּ כָל יוֹמֹי, כִּיּוֹן דָאַיְהוּ מַת, מִיד שָׁרָא עַלְיָהוּ גִלוּתָא. כִּמֵה דָאַת אָמֵר (שמות א) וַיָּמָת יוֹסֵף וְגֹן, וַיִּסְמִיךְ לֵיהֶה הַבָּהַת הַתְּחִכָּמָה לֹו. וְכַתִּיב וַיִּמְرְדוּ אֶת חַיֵּיהם בְּעַבּוֹדָה קָשָׁה בְּחַמֵּר וּבְלַבְגִּינִים וְגֹנוֹ). פָגּוֹנָא דָא בְכָל אַתְרָה דְשָׁרִיא זְפָאָה (על) בְּעַלְמָא בְגִינִיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא יִגְיַן עַל עַלְמָא, וּכָל זְמָנָא דָאַיְהוּ קִיִּים, דִינָא לֹא שְׁרִיאָא עַל עַלְמָא וְהָא אַתְמָר.

תָא חֹזֵי, וַיִּשְׁבֵּט יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִגּוֹרֵי אָבִיו, מַאי מִגּוֹרֵי אָבִיו, כִּמֵה דָאַת אָמֵר, (ירמיה ו) מִגּוֹר מִסְבִּיבָה, דָכְלָא יוֹמֹי תֹהַ דְחִיל וְתֹהַ בְּדַחִילָה; וַיִּשְׁבֵּט יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִגּוֹרֵי אָבִיו. רַבִּי אַלְעֹז אָמֵר, דָאַתְקָשֵׁר וַיִּתְיַבֵּב בְּהַוָּא אַתְרָה

דָּאתָאַחַיד בְּחַשֵּׁךְ. אָרֶץ מְגֻוָּרִי אָבִיו דִּיְקָא, בָּאָרֶץ כְּנֻעָן,
אַתְּקַשֵּׁר אֶתְּרָא בְּאֶתְּרִיה. מְגֻוָּרִי אָבִיו, דָּא דִּינָא קְשִׁיא.
בָּאָרֶץ מְגֻוָּרִי אָבִיו, כִּמֵּה דָּאַתְּמָר הַהוּא דִּינָא רְפִיא
דָּאַיִה אָרֶץ, דָּאתָאַחַיד מִן דִּינָא קְשִׁיא וּבֵיה אַתִּישֵּׁב

יעַקְבָּן וְאַתָּאַחַיד בֵּיה, (זההיא אָרֶץ אִיהִי אַסְפָּקָלְרִיא דְּלֹא נְהַרְאָה):

אַלְהָ תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף וְגוּ, בֶּתֶר דָּאתִישֵּׁב יוֹסֵף
בַּיַּעֲקֹב וְאוֹזְנוֹג שְׁמַשָּׂא בְּסִיחָרָא, פְּדִין שְׁרָא
לְמַעַבְדָּת תּוֹלְדוֹת, וּמְאָן אִיהִי דָּעַבְדָּת תּוֹלְדוֹת, אַהֲדר
וְאָמָר יוֹסֵף, דָּהָא הַהוּא נְהָר דְּגַגִּיד וְנְפִיק אִיהִי עַבְדָּת
תוֹלְדוֹת בְּגִין דְּלֹא פְּסָקִין מִימֹוי לְעַלְמִין, וְאִיהִי עַבְדָּת
תוֹלְדוֹת בְּהָאֵי אָרֶץ וּמְבֵיה נְפָקִין תּוֹלְדוֹת לְעַלְמָא.

דָּהָא שְׁמַשָּׂא אָפְּ עַל גַּב דָּאַתְּקַרְבָּ בְּסִיחָרָא לֹא עַבְדָּת
אִיבִּין בֵּר הַהוּא דְּرָגָא דְּאַקְרֵי צְדִיּוֹק, וּיוֹסֵף אִיהִי
דְּרָגָא דַּיַּעֲקֹב לְמַעַבְדָּת אִיבִּין וּלְאַפְקָא תּוֹלְדִין לְעַלְמָא,
וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב אַלְהָ תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף.

אַלְהָ תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף, כֵּל מְאָן דָּהָוה מִסְתְּכָל
בְּדִיּוֹקָנָא דִּיּוֹסֵף הָוה אָמָר הָדָא הוּא דִּיּוֹקָנָא
דַּיַּעֲקֹב. תָּא חֹוו, דְּבָכְלָהוּ בְּגִנִּי יַעֲקֹב לֹא כְּתִיב אַלְהָ
תוֹלְדוֹת יַעֲקֹב רְאוּבֵן, בֵּר יוֹסֵף, דִּיּוֹקָנִיה דְּמַי לְדִיּוֹקָנָא
דְּאָבוֹי.

בֶּן שְׁבַע עֲשֵׂרָה שָׁנָה. אָמָר רְبִי אָבָא, רְמוֹז לֵיה קְוִידָשָׁא

בריה הוא, דהא כה אתאbid מגיה יוסף בן שבע עשרה
שנין הוה. וכל אינון יומין דاشתארו דלא חמא ליה
ליוסף הוה בכוי על אינון שבע עשרה שניין. וכמה דהוה
בכוי עלייה, קודשא בריה הוא יhab ליה שבע עשרה שניין
אחרני דאתקאים בארא דמארים בחדו ביקרא
ובשלימו דכלא. בריה יוסף הוה מלפआ, וכל בנווי קמיה
הוא, אינון שבע עשרה שניין הווי חיין לגיביה. ובגין כה
בן שבע עשרה שנה הוה איהו, כה אתאbid מגיה.

רבי חייא פתח ואמר, (איוב ל) לכן אנשי לבב שמעו לי
חללה לאל מרשע ושדי מעול. כי פועל (דף ע"ב) אדם
ישלם לו ובארח איש ימצאננו. תא חזוי, כה בראש קודשא
בריה הוא עלמא, עבד ליה על דיןא, ועל דיןא
אתקאים. וכל עובדין דעלמא אינון קיימין בדיןא. בר
דקודשא בריה הוה בגין לקיימה עלמא ולא יתאbid,
פריש עלייה רחמי, ואינון רחמי מעכבי לדיבא דלא
ישתאי עלמא, ועל רחמי אתגהיג עלמא ואתקאים
בגיניה.

ואי תימא דקודשא בריה הוא עביד דיןא בבר נש בלא
דיןא. הא אתמר, דבד דיןא שריא עלייה דבר נש
כה איה זפאה. בגין רחימותא דקודשא בריה הוא בית
איה, כמה דאתמר. דהא קודשא בריה הוא רחים עלייה

ברחימנו לקרבא ליה לגביה, מתרבר גופה בגין לשיטתה
בשותה, וכדין אתקריב בר בש לגביה ברחימנו בדקה
יאות. ובשותה שלטת גופא אתחלש. ובעה גופא
חולשא ונפשא תקיפה דאתתקוף בתקיפה, וכדין איה
רחימא דקדושא בריך הוא. כמה דאמרו חבריא, יhab
קדושא בריך הוא לצדיק צערא עלמא דין, בגין
למומי ליה לעלמא דאתי.

וכד בשותה חלשא גופא תקיפה, איה שנאייה
דקודושא בריך הוא שלא אתרעי בה, לא יהיב ליה
צערא בהאי עלמא אלא אורחות מתתקנן והוא בשלימו
יתיר. בגין דאי עבד צדקה או טיבו קודושא בריך הוא
משלים ליה אגריה בהאי עלמא ולא יהו ליה חולק
בזהו עלמא. וזה הוא דתרגם אונקלוס (דברים ז) ומשלים
לשונאיו וגוי, ומשלים לשנאותי טבון דאיון וגוי (איה).
ובגין כה הוא זכה דابتיר תדייר איה רחימא
דקודושא בריך הוא, והגי מיili כד בדק ולא אשכח חובה
בידיה הדעת עלייה.

הכא אית לאסתכלא בכמה סטרין. חד, זהא חמינן
דשכינטא לא שריא באתר עציבו אלא באתר
דאית בה חדוה. אי חדוה לית בה, לא שריא שכינטא
בזהו אתר. כמה דאת אמר, (מלכים ב) ועתה קחו לי מגן

וְהִיא בְּנֵגֶן הַמְּגִנֵּן וְתֵהִי עַלְיוֹ (קד"י) רֹוח אֱלֹהִים, דָּהָא שְׁכִיבָּתָא וְדָאִ לֹא שְׁרִיא בָּאָתָר עַצְיָבוֹ. מְגַלֵּן מִיעַקב, דְּבָגִין דָּהָה עַצְיָב עַלְיהָ דִּיוֹסְפָּה אָסְטָלָקָת שְׁכִיבָּתָא מִפְּיהָ, כִּיּוֹן דָּאָתָא לֵיהֶת חֲדוּה הַבְּשָׂרָה דִּיוֹסְפָּה מִיד וְתֵהִי רֹוח יַעֲקֹב אָבִיהם. הַכָּא בְּהָאִ זְכָה דָאָתָבָר כִּיּוֹן דָּאִיהָו חַלְשָׁא וְאָתָבָר בְּמַכְאֹובִין, אָן הוּא חֲדוּה דָּהָא אִיהָו בְּעַצְיָבוֹ וְלִית עַמְּיהָ חֲדוּה בָּלְל.

וְחַד דָּהָא חַמִּינָן כִּמָּה רְחִימִין הוּוּ צְדִיקִיא קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא אָתָבָרּוּ בְמַרְעִין וְלֹא בְמַכְאֹובִין וְלֹא אֲתַחַלְשָׁגְפָא דְלָהּוֹן לְעַלְמִין. אַמְּאי לֹאוֹ אַלְיַין בְּאַלְיַין דָאַלְיַין אָתָבָרּוּ וְאַלְיַין קְיִימִי בְגַוְפֵיכְיוֹנָה כְּדָקָא יָאֹות, וְאָם תָּאמֶר דָּהָא אַלְיַין דְקִיְמָיו בְקִיְמָא כְּדָקָא יָאֹת, בְּגִין דָאַבְנוֹן צְדִיקִי בְּנֵי צְדִיקִי אַיִּנהָו, כִּמָּה דְאַיְקָמוֹת. וְאַלְיַין אַחֲרָגִין צְדִיקִי וְלֹאוֹ בְּנֵי צְדִיקִי, הָא קָא חַמִּינָן צְדִיקִי בְּנֵי צְדִיקִי, דָהָא אָבּוֹי דְדִין זְכָה בְּרִיךְ, וְאִיהָו זְכָה. אַמְּאי אָתָבָר גַּופִּיה בְמַכְאֹובִין וְכָל יּוֹמָיו בְּצֻעָּרָא.

אַלְאָה הַכָּא רֹזָא אִיהָו, דָהָא כָּל עַזְבָּדוֹי דְקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקָשָׁוט וּזְכוֹר (איוב ל') בַּי פָעֵל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ וּבָאָרֶח אִישׁ יִמְצִיאָפָג. אַשְׁפָחָתָא בְסְפִרִי קְדָמָא' רֹזָא חַדָּא, וְלִגְבִּיהָ רֹזָא אַחֲרָא חַד דָאִיהָו תְּרִין, דָהָא אִית

וּמְגִנֵּן דָּסִיחָרָא אִיהִי בְּפִגְימָנוֹ וְשְׁרִיאָ בְּדִינָא וְשְׁמֵשָׂא לֹא
אֲשַׁתְּפַח גַּבָּה. וּבָכֶל זְמָנָא וּבָכֶל שֻׁעַטָּא אֵיתָ לָהּ לְאַפְקָא
בְּשִׁמְתַיּוֹן בְּבָנֵי נְשָׂא כִּמָּה דְּלָקְטָא בְּקָדְמִיתָא, וְאַפְיִיקָתָ לָזָן
הַשְׁתָּא בְּזָמָנָא דָּאִיהִי קִיְמָא בְּדִינָא. הָאִי מָאן דְּנַקְיִיטָ לָהּ
בְּהַהְוָא זְמָנָא לְיָהִוִּי תְּדִיר בְּגַרְיעָוָתָא, וּמְסִפְנוּתָא אַזְלָא
לְגַבְיהָה, וְאַתְּבָר תְּדִיר בְּדִינָא כָּל יוֹמָיו דְּבָר נְשָׁ בְּין חַיְבָא
בְּין זְבָאָה. בָּר דְּצָלוֹתָא בְּטִילָל כָּל גַּזְרִי דִּינָין וַיְכִיל
לְסַלְקָא בְּצָלוֹתָא.

וְהַהְוָא זְמָנָא דְּקִיְמָא הַהְוָא דְּرָגָא בְּשַׁלְיָמוֹ, וְהַהְוָא נְהָר
דְּנַגְיִיד וְנַפְיִיךְ אֲשַׁתְּמַשׁ בָּה, כְּדִין הַהְוָא נְשִׁמְתָא
דְּנַפְקָת וְאַתְּדַבְּקָת בֵּית בְּהַהְוָא בָּר נְשָׁ, הַהְוָא בָּר נְשָׁ
אֲשַׁתְּלִים בְּכָלָא בְּעוֹתָרָא בְּבָנֵין בְּשַׁלְיָמוֹ דְּגַופָּא.

וְכָלָא בְּגִין (ד"ף קפ"א ע"א) הַהְוָא מְזֻלָּא דְּנַגְיִיד וְנַפְיִיךְ וְאַתְּחַבֵּר
בְּהַהְוָא דְּרָגָא לְאַשְׁתְּלָמָא בֵּיתָה וְלְאַתְּבְּרָכָא מִפְּיהָ,
וְעַל דָּא כָּלָא בְּמְזֻלָּא תְּלִיאָ מְלַתָּא. וְעַל דָּא תְּנִינָן, בְּנֵי
חַיִּים וּמְזֻוגִּים לֹאו בְּזָכוֹתָא תְּלִיאָ מְלַתָּא אֶלָּא בְּמְזֻלָּא תְּלִיאָ
מְלַתָּא. דָּהָא בְּזָכוֹתָא לֹאו אִיהִוָּא אֶלָּא עַד דְּאַתְּמִילִיא
וְאַתְּבָהֵיר מִן מְזֻלָּא.

וּבְגִין כֵּךְ כָּל אִינּוֹן דְּאַתְּבָרוֹ בְּהָאִי עַלְמָא וְאִינּוֹן זְכָאי
קְשׁוּט, בְּלֹהוּ אַתְּבָרוֹ בְּהָאִי עַלְמָא וְאַתְּדָנוּ בְּדִינָא.
מַאי טַעַמָּא, בְּגִין דָּהָהִיא נְפָשָׁא גַּרְמָא לְהִי, וְעַל דָּא
חַיִּים עַלְיִיהָוּ קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְעַלְמָא דָאַתִּי.

רבי אלעזר אמר, כל מה שעביד קודשא בריך הוא בדין איה, בגין לדפאה לה היא נפשא לאיתאה לה לעלמא דאתמי. (ובгинן בר קודשא בריך הוא כל עובדי דקדושא ברוך הוא) אינון דין ואקשוט. ובгинן לא עברא מנייה ההויא זיהמא דקבילת בהאי עלמא ועל דא אתרה ההויא גופא ואתדריכית נפשא. ובгинן כך קודשא בריך הוא שעביד לה הויא זפאה דיסבול יסוריין ומכאובין בהאי עלמא ויתנקי מכלא ויזכה לחיי עלמא. ועל דא כתיב (תהלים יא) יי צדיק יבחן. ודאי, זה אתרמר.

רבי שמעון פתח, (ויקרא כא) אך אל הפרכת לא יבא ולא המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יי מקדשו. אך אל הפרכת לא יבא. תא חזי, בה היא שעתא דההוא נהר דנגיד ונפיק אפיק כל אינון בשמתין ואתערת נוקבא, כלחו קיימים לגו בקורטה דלגו בסיטו קוורתא.

וכד סירה אתפיגים בה הוא סטרא דחויא ביישא, כדיין כל אינון נשמתין הנפקין, אף על גב הכלחו דכין וכלחו קדישין, הוail ונפלו בפיגימן. בכל אינון אתרי דמטו אינון נשמתין כלחו אתרבו ואתפיגימן בכמה צערין בכמה פא בין, ואילין אינון (נשמתין ואתרין) (נ"א נשמתין דאתרין דפיגימן) דאתרעי בהו קודשא בריך הוא לברת

דָּאָתְּבָרָו, וְאֵף עַל גַּב דְּגַנְשְׁמַתִּין בְּעַצְּבָיו וְלֹא בְּחִדְזָוֹן.
 רָזָא דְמָלָה שְׁרִיּוֹן כְּגֻוֹנָא דְלָעִילָא גּוֹפָא אֲתָפָגִים,
 וְגַנְשְׁמַתָּא לְגַו כְּגֻוֹנָא דְלָעִילָא, וְדָאִי כְּגֻוֹנָא דָא,
 וּבְגַיְן כֶּה אָלִין אַינְנוּ דְבָעִין לְחַדְתּוֹתִי בְּחַדְתּוֹתָא
 דְסִיחָרָא, וְעַל אָלִין בְּתִיב, (ישעיה ס) וְהִיה מְדִי חַדְשׁ בְּחַדְשׁוֹ
 וּמְדִי שְׁבָת בְּשִׁבְתוֹ יָבָא כָּל בְּשָׂר לְהַשְׁתְּחוֹת לְפָנִי אָמֶר
 יְיָ. כָּל בְּשָׂר וְדָאִי, דָאָלִין יַתְחַדְתּוּן בְּכָלָא. וּבְעִין
 לְחַדְתּוֹתִי בְּחַדְתּוֹתָא דְסִיחָרָא.

וְאָלִין אַינְנוּ בְּשִׁוְתְּפָוֹתָא חָדָא בְּסִיחָרָא פְּגִימִין בְּהַהְוָא
 פְּגִימָוּ דִילָה, וּבְגַיְן כֶּה אִיהִי שְׁרִיאָה בְּגֻוּיָהוּ תְדִיר
 דְלֹא שְׁבָקָא לוֹזָן פְּמָה דָאָת אָמֶר, (ישעיה נ) וְאַת דְּפָא וְשִׁפְלָה
 רְוִית. וּבְתִיב, (תְּהִלִּים ק) קָרוֹב יְיָ לְבָשְׂבָרִי לִב, לְאַינְנוּ דְסִבְלִי
 עִם סִיחָרָא הַהְוָא פְּגִימָוּ, אַינְנוּ קָרְיִבְיִין לְהַתְדִּיר. וְעַל דָא
 לְהַחִוָּת לִב נְדִפָּאִים, בְּאַינְנוּ חַיִים דָאָתִיִּין לְהַתְחַדְתָּא
 יְהָא לוֹזָן חַוְלָקָהּוֹן, אַינְנוּ דְסִבְלִי עַמָּה יַתְחַדְתּוּן עַמָּה.
 וְאָלִין אַקְרָוֹן יִסּוּרִין שֶׁל אַהֲבָה, שֶׁל אַהֲבָה אַינְנוּ וְלֹא
 מְפִיה הַהְוָא בָּר נְשָׁה. שֶׁל אַהֲבָה, אַינְנוּ דָאֲתָפָגִים
 גַּהְוָרָא שֶׁל אַהֲבָה זֹוטָא דָאֲתָדְחִיא מְאַהֲבָה רְבָה. בְּגַיְן כֶּה
 אָלִין אַינְנוּ חֶבְרִים מִשְׁוֹתָפִים בְּהַדָּה. זֹפָא חַוְלָקָהּוֹן
 בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי, דָאַינְנוּ זָכוּ לְהָאִי לְמַהְוִי
 חֶבְרִים בְּהַדָּה, עַלְיִיהִי בְּתִיב, (תְּהִלִּים קב) לִמְעַן אַחֵי וּרְעֵי
 וְגו'.

פָתָח וְאָמַר, (ישעה ט) הַגָּה יִשְׁכַּל עֲבָדִי יְרוּם וּבְשָׂא וְגַבָּהּ מַאֲדָן. זַפְאָה חִילְקָהוֹן דְצִדְיקִיָּא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַנָּא גָּלִיל לֹזֶן אַרְחִי דְאֹרְיִיתָא לְמַהְךְ בָּהָו. תָּא חִזּוּ, הָאִי קְרָא רֹזֶא עַלְּאָה אַיְהָו, הַגָּה יִשְׁכַּל עֲבָדִי וְאוֹקְמוֹה. אַבְלָתָא חִזּוּ, בְּדַ בְּרָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא, עַבְדָּל לְהָ לְסִיחָרָא וְאוֹעֵר לְהָ נְהֹרָה אַדְהָא לִית לְהָ מְגַרְמָה בְּלָוּם. וּבְגִין דְאֹזְעִירָת גְּרָמָה, אַתְגָּהָרָא בְּגִין שְׁמָשָׁא, וּבְתוּקָפָא דְגַהְוָרִין עַלְאַיִן.

וּבְזָמָנָא דְהָוָה בַּי מִקְדְּשָׁא קִיִּים, יִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁתְּדָלִין בְּקִורְבָּנִין וּעַלְוָן וּפּוֹלְחָנִין, דְהָוָה עֲבָדִין כְּהַנִּי וְלִיוֹאִי וּיְשִׁרְאֵלי בְּגִין לְקַשְּׁרָא קְשָׁרִין וּלְאַנְהָרָא נְהֹרִין. וּלְבָתָר דְאַתְחָרָב בַּי מִקְדְּשָׁא אַתְחַשֵּׁה נְהֹרָא, וּסִיחָרָא לֹא אַתְגָּהָרָת מִן שְׁמָשָׁא, וּשְׁמָשָׁא (דף קפה ע"ב) אַסְתָּלָק מִפְתָּח וְלֹא אַתְגָּהָרָא, וְלִית לְהָ יוֹמָא דְלֹא שְׁלָטָא בֵּיהֶ לְזֹוּטִין וּצְעָרִין וּכְאַבִּין כִּמָּה דְאַתְמָר.

וּבְהָוָא זָמָנָא דְמַטִּי זָמָנָא דְסִיחָרָא לְאַתְגָּהָרָא, מָה פָתִיב הַגָּה יִשְׁכַּל עֲבָדִי, עַלְיהָ דְסִיחָרָא אַתְמָר הַגָּה יִשְׁכַּל עֲבָדִי דָא הוּא רֹזֶא דְמַהְימָנוֹתָא. הַגָּה יִשְׁכַּל, דְאַתְעַר אַתְעַרְתָּא לְעַילָּא פְמָאָן דְאָרָח רִיחָא וְאַתִּי לְאַתְעָרָא וְלְאַסְתָּלָא. יְרוּם, מִסְטָרָא דְגַהְוָרָא עַלְאָה דְכָל נְהֹרִין.